

A CSÉPAI SUBÁS SZENT

A csépai subás szent
Szegediek a »szent« csalónál
(Saját tudósítónktól)^{5*}

*Szegedi Napló 1893. június 27. kedd, 152. szám 7. oldal**

A csépai szentet, ezt a ravasz pásztort, aki az Alföld jámbor népét bolond és furfangos babonájával, örületes meséivel magához csődíti és megsarcolja, bemutattuk egész mivoltában tavaly is, amikor egész búcsú-csapatok zarándokoltak el Szegedről a szent csalóhoz.

A csépai hírhedt szentnek a hivatala abból áll, hogy ő szőren szálán be tud számolni a nála jelentkező híveknek azzal, hogy kinek-kinek mit csinál a halottja a túlvilágon, mi a lelke kívánsága mit eszik s mit iszik a Szent Péter asztalánál. Ha valakinek valami küldenivalója van a más-világra a halottjának, hát csak szolgáltatassa át a subás szentnek, az majd közvetíti a – szállítmányt.

S a hatóság még most se dugja be ezt a népámító, sarcoló csalót olyan helyre, honnét nem rendezhet kirándulásokat a túlvilágba. Hanem a munka-pad mellé fognák a szent férfiút, akihez, mint tanyai levelezőnk alább írja, most is csapatostól zarándokolnak a szegedi tanyákról. Ez a tudósítás a csépai subás szentről a következő:

Néhány éve már, hogy egy csépai kasza, kapa kerülő atyafi jósolgatásaival csalja a messze vidékről oda zarándokló népet. Különösen a vén-asszonyok szentül meg vannak győződve, hogy jövődölései és beszédei mind igazak. A szegedi tanyák lakosai közt is nagy hírre tett szert a csépai ember, akihez úgy kezdtek zarándokolni, mint valami búcsújáró helyre, az úton töredelmesen imádkoztak és szent áhítat szállta meg hiszékeny lelköket.

* A cikk másolását Mód László kollégámnak köszönöm! A cikk szerzőjét nem ismerjük. Bálint Sándor szerint valószínűleg Tömörkény István.

A múlt hónapban történt aztán, hogy négy jobbmódú domaszéki gazda, végre nem állhatott ellen a sok beszédnek, amelyek a csépai ember dicsőítését zengték tehát útra keltek, hogy bizonysgot vegyenek.

Az utat, amint illik és a csépai embernél megfordultaktól hallották, szent ájtatoskodás, 5 miatyánk, 5 üdvözet penitenciának elvégzésével tették meg; sőt egy fiatal menyecske, ki ötödiknek szintén velök tartott, Szentestől Csongrádig térden állva könyörgött a hajóban.

Amidón a szent ember házáig eljutottak, nagy félelem közt bement egy közülök, a többiek addig leültek egy szalmakazal tövébe s úgy lestek a ház felé, hogy mi történik vakmerő társukkal, aki vállalkozott, hogy átlépi a szent hajlékának küszöbét.

Társuk aztán nemsokára visszatért, behívta mindannyiokat.

A szent férfiú ott feküdt előttük a priccsen a fal felé fordulva. A lábai, a szemtanúk állítása szerint igen régen lehetek megmosva. Bejött a szent felesége is és leültette a látogatókat, akik közül minden egyes emberrel beszélgetésbe eredt egy negyed óráig a szent atyafi, mindenféle badarságról. Annyi halottját sorolta el egyiknek másiknak, hogy ötüknek se volt összesen annyi meghalt hozzátartozója. Kérdezték aztán a gazd'uramék is a hallottak koráról, s egyéb körülményekről, amely kérdések mindenkiére megadta a feleletet, de mind hazugság volt.

Végre egyikök azt kérdezte, megbocsájt-e Isten a gyilkosnak, amire azt felelte kiszámított rafinériával, hogy a gyilkosok előtt kellő megbűnhődés után tárva van még a menyország kapuja, hanem aki hírében, nevében öli meg a másikat, annak soha, de soha nem bocsát meg az isten.

Megkérdezték még, mivel tartoznak fáradságáért, amire alázattal a Mária szobrára mutatott, amely almárioma tetején állott és így szólt:

– Odategyék kendtek és ajánlják a szűz Máriának, amit neki szántak.

Így bolondítja és sarcolja a csépai szent csaló a népet.

De nem ez ellen, hanem a polgári házasság ellen prédikálnak a papok.